

STAR WARS®

SITHIN KOSTO

TAMMI

MATTHEW STOVER

**STAR
WARS**™

SITHIN KOSTO

Episodi III

TAMMI · HELSINKI

© & TM Lucasfilm Ltd.
All rights reserved
Suomenkielinen laitos: Tammi, 2021
Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä.

Englanninkielisestä alkuteoksesta *Episode III - The Revenge of the Sith*
suomentanut Ilkka Äärelä.
Julkaistu ensimmäisen kerran suomeksi 2005 WSOY:n kustantamana.
Suomennos tarkistettu 2021, Tammi.

ISBN 978-952-04-3089-4
Painettu EU:ssa

*Kirjoittaja omistaa tämän
sovituksen kunnioittavasti*

George Lucasille

*kiitokseksi lukuisien sukupolvien unelmista –
kaksikymmentäkahdeksan vuotta, eikä loppua näy*

Kiitos, mestari.

KAUAN SITTEN KAUKAISESSA GALAKSISSA...

Tämä tarina tapahtui kauan sitten kaukaisessa galaksissa. Se on jo ohi. Mikään ei enää voi muuttaa sitä. Se on tarina rakkaudesta ja menetyksestä, veljeydestä ja petoksesta, rohkeudesta ja uhrautumisesta ja unelmien kuolemasta. Se on tarina häilyvästä rajasta meidän parhaimpamme ja pahimpamme välillä.

Se on tarina erään ajan lopusta.

Tarinoissa on muuan kumma piirre...

Vaikka kaikki tämä tapahtui niin kauan sitten ja niin kaukana, että aikaa ja välimatkaa on mahdotonta kuvailla sanoin, se tapahtuu myös juuri nyt. Juuri tässä.

Se tapahtuu samalla kun luet näitä sanoja.

Tähän päättyy kaksikymmentäviisi vuosituhatta kestänyt aikakausi. Korruptio ja juonittelu ovat murskanneet tuhat vuotta säilyneen rauhan. Kyse ei ole vain yhden tasavallan lopusta. Yö on laskeutumassa sivistyksen ylle.

Tämä on jedien iltahämärä.

Tästä alkaa loppu.

ALKUNÄYTÖS

SANKAREIDEN AIKA

Coruscantin taivaalla leiskuvat sodan tulet.

Galaksin pääplaneettaa kiertävien peilien heijastamaan keinopäivänvaloon sekoittuvat ionivanojen risteävät viivat ja sokaisevat räjähdykset. Ilmakehään satavan romun tiivistymisjuovista muodostuu nauhamaisia pilvivyyhtejä. Yön puolen taivasta peittää loputon hiusristikko, joka yhdistää toisiinsa planetoideja ja ristiin rastiin poukkoilevia tulikärpäsiä. Coruscantin loputtomalta kattomereltä katselevien olioiden mielestä näky on kenties kaunis.

Näkymän sisällä tunne on kokonaan toinen.

Tulikärpäset ovat tähtihävittäjien ajovanoja. Hohtava hiusristikko muodostuu turbolaserammuksista, jotka ovat tarpeeksi voimakkaita höyrystämään pienen kaupungin. Planeetoidit ovat sotalaivoja.

Sisältäpäin taistelu on kaaosta ja paniikkia, hiukkasjuovia, jotka ampuisevat niin läheltä tähtihävittäjiä, että ohjaamoissa rämisee korviarepivästi, ohjuksia, joiden osumat risteilijöihin tuntuvat miehistön jalkapohjissa ja surmaavat olentoja, jotka ovat harjoitelleet yhdessä ja syöneet ja huvitelleet ja nauraneet ja kinastelleet yhdessä. Sisältäpäin taistelu on epätoivoa

ja kauhua ja kylmäävää varmuutta, että koko galaksi on tullut hulluksi.

Ympäri Tasavallan jäänteiden typeryneet olennot seuraavat taistelua holoverkon välityksellä. Kaikki tietävät, että sota-toimet ovat sujuneet huonosti. Jedejä surmataaan ja vangitaan joka päivä ja Tasavallan klooniarmeija on työnnetty pois aurinkokunnasta toisensa jälkeen, mutta tämä...

Isku suoraan Tasavallan sydämeen?

Hyökkäys itse Coruscantiin?

Miten se on *mahdollista*?

Se on painajaista, josta kukaan ei pysty heräämään.

Olennot katselevat reaaliajassa holoverkosta, miten separatistien droidiarmeija vyöryy hallintokortteleihin. Lähetys on täynnä kuvia alakynteen jääneistä kloonisotilaista, joita sääli-mättömät tuhoajadroidit niittävät maahan itse senaattirakennuksen käytävällä.

Helpotuksen huokaus: sotilaat saavat sittenkin hyökkäyksen torjutuksi. Galaksin olohuoneissa halataan ja päätetään vaihteita voitonhikkejä, kun separatistit perääntyvät aluksiinsa ja kiitävät planeetan kiertoradalle.

Voitto! olennot sanovat toisilleen. *Ajoimme ne takaisin!*

Mutta sitten saadaan uusia uutisia – aluksi pelkkiä huhuja – ettei hyökkäys ollutkaan valtausyritys. Separatistit eivät yrittäneet kaapata planeettaa hallintaansa. Kyseessä oli yllätysisku itse senaattiin.

Painajainen pahenee: ylikansleri on kateissa.

Naboon Palpatine, ihailluin mies koko galaksissa, mies, jonka verrattomat poliittiset taidot ovat pitäneet Tasavallan koossa. Mies, jonka henkilökohtainen rehtiys ja rohkeus todistavat, että separatistien propaganda senaatin korruptiosta on pelkkää valetta. Mies, jonka karismaattinen johtajuus valaa taistelutahtoa koko Tasavaltaan.

Palpatine saa osakseen enemmän kuin kunniaa. Häntä rakastetaan.

Pelkkä huhu hänen katoamisestaan on kuin tikarinisku Tasavallan jokaisen kannattajan sydämeen. Kaikki tietävät sen sydämessään, sisuksissaan, aina luissaan asti...

Ilman Palpatinea Tasavalta sortuu.

Lopulta tulee vahvistus, ja uutinen on huonompi kuin kukaan osasi kuvitellakaan. Separatistit ovat siepanneet ylikansieri Palpatinen – eivätkä pelkästään separatistit.

Palpatine on kenraali Grievousin käsissä.

Grievous ei ole kuten separatistien muut johtajat. Nute Gunray on petollinen ja katala, mutta hän on neimoidialainen: kataluus ja petollisuus ovat hänen verenperintöään, ja Kauppaliiton varakuninkaassa ne ovat jopa hyveitä. Poggle Pieni on sodan ensimmäisen taistelun näyttämön Geonosiksien aseinsinöörien arkkiherttua: hän on analyyttinen ja säälimätön, mutta myös pragmaatikko. Hän kuuntelee järkipuhetta. Separatistiliiton poliittinen johtaja, kreivi Dooku, tunnetaan periaatteistaan ja tiukasta kannastaan turmeltu-neena pitämänsä senaattia vastaan. Vaikka tasavaltalaiset uskovat hänen olevan väärässä, häntä kunnioitetaan laajalti, koska hän puolustaa vakaumustaan rohkeasti.

Nämä ovat kovia olentoja. Vaarallisia olentoja. Häikäilemättömiä ja aggressiivisia.

Kenraali Grievous sen sijaan...

Grievous on hirviö.

Separatistiarmeijan ylikomentaja on luonnonoikku, lihan ja metallin fuusio – ja hänen metalliosissaan on enemmän inhimillisyyttä kuin siinä, mitä on jäljellä hänen muukalaiskudoksestaan. Tämä puolikone on teurastanut miljardeja. Kokonaisia planeettoja on poltettu hänen käskystään. Hän on Separatistiliiton paha nero. Sen voittojen arkkitehti.

Sen hirmutöiden toimeenpanija.

Ja nyt hän on saanut Palpatinen kestoteräskynsiinsä. Grievous vahvistaa tiedon sieppauksesta henkilökohtaisesti laaja-

kaistalähetyksessä komentoristeilijästään keskeltä kiertoradalla käytävää taistelua. Olennot ympäri galaksin katselevat ja vapisevat ja rukoilevat, että heräisivät tästä kauheasta unesta.

He tietävät, että se mitä he katselevat – reaaliajassa holoverkossa – merkitsee Tasavallan kuolemaa.

Monet heistä puhkeavat kyyneliin, monet ojentavat käntensä lohduttaakseen miehiään tai vaimojaan, seimiläisiään, kolminkumppaneitaan, tai jälkeläisiään, mitä nimitystä heistä sitten käyttävätkin: lapsi, pentu, kudunhelmi.

Tähän kuitenkin liittyy eräs outo piirre. Vain harvat lapsista kaipaavat lohtua. Sen sijaan he rauhoittelevat vanhempiaan. Kautta koko Tasavallan – sanoin tai feromonein, magneettisin sykäyksin, lonkeropalmikoiden tai telepatian avulla – lapset sanovat samaa: *Älä pelkää. Kaikki päättyy hyvin.*

Anakin ja Obi-Wan tulevat kohta.

He sanovat sen niin kuin pelkästään nuo kaksi nimeä voisivat tehdä ihmeitä.

Anakin ja Obi-Wan. Kenobi ja Skywalker. Kloonisodan alettua ilmauksesta ”Kenobi ja Skywalker” on tullut yksi sana. He ovat kaikkialla. Holoverkon erikoisreportaasit heidän operaatioistaan separatisteja vastaan ovat tehneet heistä galaksin kuuluisimman jedikaksikon.

Kaikki galaksin lapset tietävät heidän nimensä, tietävät heistä kaiken, ja seuraavat heidän urotöitään niin kuin he olisivat urheilusankareita eivätkä sotureita, jotka osallistuvat taisteluun sivistyksen puolesta. Aikuisetkaan eivät ole voineet välttyä tartunnalta. Tuon tuosta joku tuskastunut vanhempi kysyy lapseltaan, joka on juuri yrittänyt jotain vaarallista ja näyttävää temppeä, jotka ovat tyhmänrohkeiden nuorukaisten erikoisala kaikkialla: *No, kumpi sinä olit, Kenobi vai Skywalker?*

Kenobi neuvottelee mieluummin kuin taistelee, mutta kun on pakko taistella, hänelle ei löydy vertaa. Skywalker on huijapä. Hänen kiihkeytensä, rohkeutensa ja silkka ällistytävä onnensa täydentävät erinomaisesti Kenobin vakaata harkin-

taa. Yhdessä he ovat jedimoukari, joka on murskannut separatistien asemia jo kymmenillä planeetoilla.

Kaikki Coruscantin taistelua seuraavat lapset tietävät: kun Anakin ja Obi-Wan ehtivät paikalle, ne inhottavat sepparit kyllä toivovat, että olisivat jääneet kotiin.

Vanhemmat tietävät paremmin, totta kai. Se kuuluu aikuisuuteen – sen ymmärtäminen, että sankareita luodaan holo-verkossa ja että oikeat Kenobi ja Skywalker ovat vain ihmisiä.

Vaikka he olisivat tehneet kaiken sen mitä kerrotaan, mitä takeita on, että he ehtivät tällä kertaa ajoissa? Kuka tietää, missä he ovat tällä hetkellä? He saattavat olla ansassa jollain separatistien hallitsemalla planeetanrähjällä. He saattavat olla vankeina, haavoittuneita. Kuolleita.

Jotkut aikuisista jopa kuiskaavat itsekseen: *He ovat saattaneet langeta.*

Sellaisesta nimittäin liikkuu juttuja. Niitä ei tietenkään kerrota holoverkossa – holoverkkouutisia valvoo ylikanslerin virasto, eikä edes Palpatinen kaltainen avaramielinen johtaja sallisi sellaisten tarinoiden leviävän – mutta oliot kuulevat huhuja. Huhuja nimistä, joiden olemassaolon jediritarikunta mieluusti unohtaisi.

Sora Bulq. Depa Billaba. Jedejä, jotka ovat langenneet pimeän puolelle. Liittyneet separatisteihin, tai pahempaa: murhanneet joukoittain siviilejä tai jopa jeditovereitaan. Aikuisia kalvaa epäily, ettei jedeihin voi enää luottaa. Suurimmatkin heistä voivat yhtäkkiä vain... murtua.

Aikuiset tietävät, että tarumaiset sankarit ovat pelkkää tarua, eivät ensinkään sankareita.

Siten ajattelevat aikuiset eivät saa rohkaisua lastensa sanoista. Palpatine on vankina. Grievous pääsee pakoon. Tasavalta luhistuu. Pari vähäistä ihmistä ei kykene sitä estämään. He eivät edes yrittäisi. Eivät edes Kenobi ja Skywalker.

Ja niin nämä aikuiset ympäri galaksin katselevat holoverkkolähetystä sydän tuhkana.

Tuhkana, koska he eivät näe kahta normaaliavaruuteen palaavan aluksen aiheuttamaa leimahdusta kaukana planeetan painovoimakuilun ulkopuolella; koska he eivät näe kahden tähtihävittäjän pudottavan hyperajorenkaitaan ja syöksyvän keskelle separatistien korppikotkahävittäjien parvea kaikki tykit tulta sylkien.

Kaksi tähtihävittäjää. Jeditähtihävittäjää. Vain kaksi.

Kaksi riittää.

Kaksi riittää, koska lapset ovat oikeassa ja heidän vanhempansa väärässä.

Vaikka sankareiden aika onkin loppumassa, se on säästänyt parhaimpansa loppuun.

KAUAN SITTEN KAUKAISessa GALAKSISSA...

Näin syntyi Darth Vader! Hyvän ja pahan ikaikainen taistelu tihentyy äärimmillen Star Wars -avaruus-oopperan esiosatrilogian huipentumassa.

Tasavalta on vuosien sisällissodan jälkeen romahtamisillaan, ja vakava vaara uhkaa jopa jedineuvostoa. Voiman pimeän puolen mestarit, jedien jo kertaalleen melkein tuhoamat sithit, ovat vuosisatojen ajan salassa hautoneet kostoa, ja kun suunnitelma pannaan lopulta täytäntöön, koko galaksin tulevaisuus on vaakalaudalla. Nuori Anakin Skywalker on ennustusten Valittu, jonka odotetaan tuovan Voimaan tasapainon. Häntä kuitenkin repivät rakkaus, epäily, viha ja epätoivo. Voiman pimeä puoli on väkevä, ja sen viekkain käytyri käyttää häikäilemättä tilannetta hyväkseen luodakseen uuden, väkevän sithlordin...

Kirja perustuu George Lucasin ohjaamaan ja käsikirjoittamaan, vuonna 2005 ensi-iltansa saaneeseen elokuvaan *Tähtien sota: Episodi III – Sithin kosto*. Trilogian aikaisemmat osat ovat *Tähtien sota: Episodi I – Pimeä uhka* ja *Tähtien sota: Episodi II – Kloonien hyökkäys*.

